

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Sergiu Vasiliu în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 ianuarie 2020, în cauza penală, în privința lui

Ciobanu Vladimir XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 07.06.2019 până la 26.09.2019;

Instanța de apel de la 17.12.2019 până la 28.01.2020;

Instanța de recurs de la 27.05.2020 până la 19.08.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 26 septembrie 2019, Vladimir Ciobanu, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Codul penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Vladimir Ciobanu, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

S-a obligat Vladimir Ciobanu, în perioada de probațiune să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului de probațiune și să participe la programe probațiunile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la data de 10 decembrie 2018, aproximativ pe la orele 19.00, aflându-se la domiciliul lui situat în or. Cantemir, str. Trandafirilor, 9 ap. 2, în urma unui conflict avut cu Angela Arnaut, având intenția de ai limitata libertatea de circulație i-a luat din geantă pașaportul cu seria și nr. XXXXX eliberat la data de 28.08.2017 și buletinului de identitate cu seria și nr. XXXXX pe numele Angela Arnaut, ce aparțin acesteia, îngrădindu-i victimei dreptul de-a dispune și folosi actele respective.

Acțiunile inculpatului Vladimir Ciobanu au fost calificate conform art. 360 alin. (2) Cod penal, cu indicii: *luarea buletinelor de identitate sau a altor documente importante ale persoanelor fizice, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație, sau de a o lipsi de aceasta.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin acesta să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de fond eronat a pronunțat o sentință de condamnare bazată doar pe presupuneri, or, ultimul nu a comis fapta, iar în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii prevăzută la art. 360 alin. (2) Cod penal.

Astfel, inculpatul a declarat dezacordul cu aprecierea probelor dată de către instanța de apel.

3.1. Avocatul Sergiu Vasiliu a declarat apel suplimentar în numele inculpatului prin care a solicitat achitarea ultimului din motivul lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal.

În motivarea cererii de apel, apărătorul susține pe deplin alegațiile inculpatului indicate în cererea de apel a acestuia.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 ianuarie 2020, au fost respinse apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a constatat că, instanța de judecată a respectat toate prevederile procesuale la examinarea cauzei penale și de asemenea corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținând cont de circumstanțele reale și personale, de circumstanțele atenuante și agravante.

Astfel, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a ajuns la concluzia precum că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal, a fost pe deplin demonstrată prin cumulul de probe administrate, amplu analizate și just apreciate de instanță, și anume: declarațiile părții vătămate Angela Arnaut, martorul Roman Martea, procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Angela Arnaut și inculpatul Vladimir Ciobanu. (f.d.54).

Cu referire la alegațiile inculpatului, în sensul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal, lipsind intenția de a limita libertatea de circulație a persoanei, instanța de apel le-a respins ca fiind nefondate din considerentele că respectivele afirmații nu coroborează cu probele analizate supra. În atare situație, nu se poate dispune achitarea inculpatului Vladimir Ciobanu pentru săvârșirea infracțiunii deduse judecății, atâta timp cât probele dosarului confirmă fără dubii vinovăția lui, sub forma intenție directe.

Cât privește solicitarea inculpatului de pronunțare a unei sentințe de achitare în privința art. 360 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a constatat că cerința nu este întemeiată, deoarece acțiunile inculpatului urmăreau un caracter infracțional, cert a fost constatată intenția inculpatului de a-i limita libertatea de circulație a părții vătămate Angela Arnaut, prin luarea buletinului de identitate și pașaportul pe numele acesteia.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentul inculpatului precum că partea vătămată, personal i-a dat actele ca garanție de a restitui datoria în sumă de 600 lei pe care o avea, or, potrivit declarațiilor martorului Roman Martea, colaborator al IP Cantemir, care urmare a solicitării telefonice s-a deplasat la fața locului, unde inculpatul i-a declarat că nu-i va restitui actele părții vătămate până nu-i va întoarce banii împrumutați, iar la explicația colaboratorului IP Cantemir precum că acțiunile date sunt ilegale, inculpatul a încercat să rupă actele.(f.d.98, verso).

Totodată, instanța de apel a menționat că, nu constituie temei de achitare a inculpatului, argumentul avocatului Sergiu Vasiliu precum că ,la pct.21 din sentință, instanța de fond a constatat comiterea faptei de sustragere a buletinului de identitate și a pașaportului lui Angela Arnaut, deși inculpatul Vladimir Ciobanu a fost învinuit de partea acuzării de luarea buletinelor de identitate sau a altor documente importante, or prin pct.13 a sentinței, instanța de fond a stabilit cu certitudine faptele specificate în învinuirea înaintată inculpatului Ciobanu Vladimir.

Astfel, toate argumentele inculpatului și a apărătorului acestuia referitor la achitarea inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal, instanța de apel le-a respins ca fiind lipsite de orice suport faptic sau juridic.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a indicat că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată a instanței de fond, cu respectarea prevederilor art. 100, alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce și corect a constatat starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, acțiunile inculpatului Vladimir Ciobanu just fiind calificate în baza indicilor calificativi ai infracțiunilor prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal și fiindu-i aplicată o pedeapsă conform infracțiunii comise.

Cu referire la stabilirea pedepsei penale, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a ținut cont de faptul că acesta la momentul condamnării nu era cunoscut cu antecedente penale, este la prima abatere de la lege, de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei

care atenuază (nu au fost stabilite), și agravează răspunderea (nu au fost stabilite), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Sergiu Vasiliu în numele inculpatului care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În susținerea celor solicitate apărătorul indică că, instanța de apel la baza sentinței de condamnare la fel ca și prima instanță eronat au pus declarațiile părții vătămate care sunt contradictorii.

Mai mult decât atât, recurentul remarcă că alte probe nu au fost administrate în respectiva cauză penală și este absolut neclar cum instanța de judecată a ajuns la concluzia precum că în acțiunile inculpatului este prezent scopul special prevăzut de art. 360 alin. (2) Cod penal, și anume: de a limita libertatea de circulație a persoanei, or, ultimul a luat actele de la partea vătămată cu scopul că aceasta va îi va întoarce datoria în valoare de 600 lei.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat de avocat, se reține că recurentul invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct. 6) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că instanța de apel nu a intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului Vladimir Ciobanu, și eronat a menținut sentința prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal.

Astfel, Colegiul penale reamintește că, o instanță de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel dispunând menținerea

sentinței, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

În acest context, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, instanțele de fond la adoptarea hotărârii de condamnare a inculpatului s-au bazat în exclusivitate pe probele părții acuzării, care nu coroborează cu celelalte probe, deoarece acesta reprezintă poziția subiectivă a părții apărării.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, potrivit art. 101 alin. (2) Cod de procedură penal, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, competența de apreciere a probelor în instanța de judecată îi revine judecătorului.

De asemenea, Colegiul penal apreciază drept neîntemeiat argumentul recurentului precum că, instanțele de fond au pus la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate care sunt contradictorii, or, acesta este lipsit de suport probatoriu din punct de vedere al coroborării cu toate probele în ansamblu.

Totodată, Colegiul penal accentuează că, argumentele avocatului Sergiu Vasiliu invocate în cererea de recurs privind modalitatea de apreciere a probelor și neîntrunirea în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art.360 alin. (2) Cod penal, au constituit obiect de examinare în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., concluzii care se însușesc de către instanța de recurs pe deplin.

Astfel nu se mai impune reluarea unei motivări repetate, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert c. României din 16 februarie 2010, a statuat că, art.6 §1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către partea apărării nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar

da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Sergiu Vasiliu în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 ianuarie 2020, în cauza penală, în privința lui *Ciobanu Vladimir XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțarea integrală la *19 august 2020*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan